

[Justitsministeren.]

ønskeligt, at man saa hurtigt som muligt dog kunde gennemføre netop det, der her er Tale om.

Jeg takker, som jeg sagde før, for den venlige Modtagelse af Lovforslaget og haaber, at det hurtigt kan gennemføres og op højes til Lov.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af Lov om Priser m. v., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 394 af 19. September 1947.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2665; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1681).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Der har under Udvalgsarbejdet været ført en Række Forhandlinger med det Formaal at undersøge, om der var Mulighed for en begyndende Afvikling af Prisloven. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at nogen egentlig Afviklingslov kan man ikke tale om, saadan som Lovforslaget nu foreligger efter Udvalgsbehandlingen, men der er indsat en Formaaalsparagraf, hvori det er understreget, at man, saa snart det overhovedet er muligt, skal søge at vende tilbage til normal Prisdannelse, og at man ogsaa med Hensyn til Lovens Administration skal have normal Prisdannelse for Øje. Endvidere har man henvist de principielle og vigtige Sager til Behandling i det Udvalg, der allerede er nedsat til at følge Vareforsyningslovens forskellige Spørgsmaal, og som altsaa nu derudover faar Prislovens principielle Sager til Behandling. Ganske særlig faar det Betydning i Spørgsmaalet vedrørende Afgifter, der paalægges Varer til Billiggørelse af andre Varer. Man har drøftet dette Spørgsmaal

rent principielt ud fra den Opfattelse, at Afgifter saa vidt gørligt maa være et Lovgivningsanliggende, men der kan komme Tilfælde, hvor der skal handles hurtigt, og hvor det ikke er muligt inden for den Tid, der er til Raadighed, at faa Sagen gjort til et Lovgivningsspørgsmaal; derfor er det et af de Spørgsmaal, der skal forhandles med det nævnte Udvalg om, paa samme Maade som der skal forhandles med Udvalget om de mere principielle Spørgsmaal. Det er understreget, at Ministeren forhandler med Brancheorganisationerne om de Sager, der har principiel Karakter, og med de enkelte Virksomheder skal der forhandles gennem Priskontrollen om de eventuelle Særforanstaltninger, der skal træffes.

Der gaar altsaa gennem baade Bestemmelsen om Udvalget, Formaaalsparagraffen og de særlige Forhandlingsforpligtelser som en Linie, at man saa vidt muligt skal søge at faa normale Forhold med Hensyn til Vareomsætningen ogsaa paa dette Omraade, selv om man fortsat maa regne med, at det er nødvendigt at have fornøden Beføjelse til at gribe ind for at hindre urimelige Priser og for at hindre de inflatoriske Tendenser, som vil være en Fare, saa længe der overhovedet er Vareknaphed i det Omfang, vi kender det, eller som vi regner med i den nærmeste Tid.

Blandt de Sager, som har været diskuteret i Forbindelse med Afviklingsspørgsmaalet, er den gamle Bestemmelse i § 8, nemlig Spørgsmaalet om den helt generelle Bestemmelse gaaende ud paa, at urimelige Priser i det hele taget er forbudt. Der har ved tidligere Behandlinger af denne Lov her i Rigsdagen været lange Debatter om Bestemmelsens Virkefelt, det vil sige, om den kunde staa helt selvstændigt, uanset de mere detaljerede Bestemmelser i Prisloven. Der har paa et vist Tidspunkt været givet Udtryk for den Opfattelse, at den ikke kunde have et selvstændigt Virkeomraade. Man har endvidere ment under Forhandlingerne i Udvalget, at den i og for sig skulde være overflødig paa nuværende Tidspunkt, med andre Ord, at man i de øvrige Bestemmelser i § 8 skulde have tilstrækkelige Beføjelser til at hindre urimelige Prisdannelser. Man støtter denne Opfattelse paa den Ting, at Prisloven jo har virket saa længe, at det ikke skulde være sandsynligt, at der for Prislovens Ikrafttræden i Maj 1940 skulde have forekommet Prisdannelser, som ikke har været til Behandling paa en eller anden Maade, hvor Priserne ikke er blevet saa meget ringere under Hensyn til Værdiernes Forskydning, at man ikke kunde undvære